

ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

A faint, light-colored world map is centered on the cover, showing the outlines of continents against a dark background.

ПОРІВНЯЛЬНО-АНАЛІТИЧНЕ ПРАВО

4/2013

WWW.PAP.IN.UA

ЕЛЕКТРОННЕ НАУКОВЕ ФАХОВЕ ВИДАННЯ

**Державний вищий навчальний заклад
«Ужгородський національний університет»
Міністерства освіти і науки України**

**Електронне наукове видання
«Порівняльно-аналітичне право»**

№ 4, 2013

**Ужгородський національний університет
Ужгород 2013**

ББК 72.96.67

УДК 001:34

Порівняльно-аналітичне право – електронне наукове фахове видання юридичного факультету ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор: **Бисага Юрій Михайлович** – доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри конституційного права та порівняльного правознавства юридичного факультету ДВНЗ «УжНУ»

Заст. гол. редактора: **Бєлов Дмитро Миколайович** – доктор юридичних наук, доцент, доцент кафедри конституційного права та порівняльного правознавства юридичного факультету ДВНЗ «УжНУ»

Відповідальний секретар: **Рогач Олександр Янович** – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри конституційного права та порівняльного правознавства юридичного факультету ДВНЗ «УжНУ»

Члени редакційної колегії: **Фазикош Василь Георгійович** – кандидат юридичних наук, професор, декан юридичного факультету ДВНЗ «УжНУ»
Ярема Василь Іванович – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри господарського права юридичного факультету ДВНЗ «УжНУ»
Семерак Олександр Созонович – кандидат юридичних наук, професор, завідувач кафедри кримінального права юридичного факультету ДВНЗ «УжНУ»
Лемак Василь Васильович – доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент НАПрН України, завідувач кафедри теорії та історії держави і права юридичного факультету ДВНЗ «УжНУ»
Лазур Ярослав Володимирович – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри господарського права юридичного факультету ДВНЗ «УжНУ»
Сідак Микола Васильович – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри господарського права юридичного факультету ДВНЗ «УжНУ»
Бєдь Віктор Васильович – доктор юридичних наук, професор, ректор Карпатського університету ім. А. Волошина
Федоренко Владислав Леонідович – доктор юридичних наук, професор, заступник начальника Навчально-наукового інституту заочного та дистанційного навчання – декан юридичного факультету Національної академії внутрішніх справ
Сєврюков Олександр Павлович – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри кримінального та конституційного права Люберецької філії Російського державного соціального університету (м. Люберці, Російська Федерація)

Видання «Порівняльно-аналітичне право» включено до переліку наукових фахових видань, в яких можуть публікуватися результати дисертаційних робіт на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук з юридичних дисциплін.

Наказ Міністерства освіти і науки України № 463 від 25 квітня 2013 р.

Рекомендовано до опублікування Вченою радою ДВНЗ «Ужгородський національний університет», протокол № 4 від 5 грудня 2013 року.

ЗМІСТ

РОЗДІЛ 1

ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА;

ІСТОРІЯ ПОЛІТИЧНИХ І ПРАВОВИХ УЧЕНЬ

Баранова Ю.О. СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК МЕТОДОЛОГІЧНИХ ПРАВИЛ В ЮРИДИЧНІЙ НАУЦІ: ЕКСКУРС В ІСТОРІЮ	12
Боковня В.М. РЕФОРМУВАННЯ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ БЕЗПЕКИ УРСР ПЕРШІ РОКИ ХРУЩОВСЬКОЇ «ВІДЛИГИ»	17
Даниленко Ю.О. СТАНОВЛЕННЯ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ ПЕРІОДУ ДИРЕКТОРІЇ (14 грудня 1918 р.-21 листопада 1920 р.)	22
Дякович О.В. СУТНІСНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ПРЕДМЕТУ ПРАВОВОЇ ГЛОБАЛІСТИКИ	25
Ємельянова К.Ю. ПРИКОРДОННИКИ УКРАЇНИ В ПРОЦЕСІ ДОГОВІРНО-ПРАВОВОГО ОФОРМЛЕННЯ ДЕРЖАВНОГО КОРДОНУ ВПРОДОВЖ 1994-1999 РОКІВ	27
Кабачинський М.І., Процик В.М. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗБУДОВИ ПРИКОРДОННИХ СТРУКТУР НА ПІВДЕННІЙ ДІЛЯНЦІ ДЕРЖАВНОГО КОРДОНУ УКРАЇНИ У 1991-2003 РОКАХ	32
Несінова С.В. ПРОБЛЕМИ СОЦІАЛЬНОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ПРАВА В УМОВАХ СУЧАСНИХ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ	35
Поклонська О.Ю., Компанейцев С.В. ПРОФЕСІЙНО ЗНАЧУЩІ ЯКОСТІ АДВОКАТА: ДЕОНТОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД	38
Тришова Я.О. ГЕНЕЗИС БІОЕТИКИ – НАУКИ ПРО ВИЖИВАННЯ ЛЮДИНИ	41
Чернова Э.Р. ПРОФЕСІОНАЛЬНЕ ПРАВОСОЗНАННЯ РАБОТНИКОВ ОРГАНОВ ВІНТРЕННИХ ДЕЛ: ПОНЯТІЕ И ФУНКЦИИ	45

РОЗДІЛ 2

КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО; МУНІЦИПАЛЬНЕ ПРАВО

Галіахметов І.А. ПРАВА І СВОБОДИ ЛЮДИНИ В СИСТЕМІ ІНСТИТУТІВ МУНІЦИПАЛЬНОГО ПРАВА	48
Рустамзаде А.Х. СОСТАВ СУДЕБНО-ПРАВОВОГО СОВЕТА АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ РЕСПУБЛИКИ	53
Собовий О.М. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД КОНСТИТУЦІЙНОЇ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ ПИТАНЬ ЗАХИСТУ ЛЮДИНИ ТА ОБ'ЄКТІВ НАВКОЛИШНЬОГО ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА	55
Чернушенко Д.А. СВІТОГЛЯДНІ ВИМІРИ ПРОБЛЕМИ ДОТРИМАННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ	59
Щерба В.М. СУД ПРИСЯЖНИХ В УКРАЇНІ: ОКРЕМІ ПИТАННЯ СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТКУ	62
Ясочко Ю.О. ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПРАВОПОРУШЕННЯ, ВЧИНЕНІ ПІД ЧАС ВЕДЕННЯ ПЕРЕДВИБОРНОЇ АГІТАЦІЇ	65

РОЗДІЛ 3

ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО І ЦИВІЛЬНИЙ ПРОЦЕС;

СІМЕЙНЕ ПРАВО; МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО

Войтенко О.І., Дремух І.В., Письменна О.П. ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ	69
Головня І.Я. ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ ВІДШКОДУВАННЯ ШКОДИ: ІСТОРІЯ ТА СУЧАСНІСТЬ	72
Дмигренко О.О. СИСТЕМА МІЖНАРОДНИХ ДОРОЖНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ: ПОНЯТТЯ ТА ЗАСАДИ ФУНКЦІОНУВАННЯ	75
Донець А.Г. ДОГОВІР ЗБЕРІГАННЯ РЕЧЕЙ У ЛОМБАРДІ	79
Жила О.В. ПРАВОВІ НАСЛІДКИ ВИКОНАННЯ ПОРУЧИТЕЛЕМ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ, ЗАБЕЗПЕЧЕНОГО ПОРУКОЮ	83
Коршакова О.М. ПРОБЛЕМИ КОДИФІКАЦІЇ ЗАКОНОДАВСТВА У ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНІЙ СФЕРІ	86
Некіт К.Г. ПРАВО ВЛАСНОСТІ ЗА ЦИВІЛЬНИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ ТА РЕСПУБЛІКИ МОЛДОВА: ДЕЯКІ ПОРІВНЯЛЬНІ АСПЕКТИ	88

РОЗДІЛ 3. ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО І ЦИВІЛЬНИЙ ПРОЦЕС; СІМЕЙНЕ ПРАВО; МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО

УДК 338.242.4.009.12

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ STATE REGULATION OF ENTERPRISE COMPETITIVENESS

Войтенко О.І., Дремук І.В.,
студенти V курсу спеціальності МЗЕД
Вінницького національного аграрного університету

Письменна О.П.,
кандидат юридичних наук, доцент кафедри правознавства
Вінницького національного аграрного університету

Розкриваються основні поняття державного регулювання та його складових частин. Приділено увагу співвідношенню змісту державної політики й змісту Конституції. Аналізуються можливі шляхи розвитку принципів державного регулювання виходячи з основних положень Конституції. У статті проаналізовано проблеми конкурентної поведінки із забезпеченням конкурентоспроможності суб'єктів господарювання України з урахуванням особливостей національної економіки.

Ключові слова: конкурентоспроможність, ринкове середовище, правове регулювання, нормативно-правовий акт, державне регулювання.

Раскрываются основные понятия государственного регулирования и его составных частей. Уделено внимание соотношению содержания государственной политики и содержания Конституции. Анализируются возможные пути развития принципов государственного регулирования исходя из основных положений Конституции. В статье проанализированы проблемы конкурентного поведения с обеспечением конкурентоспособности субъектов хозяйствования Украины с учетом особенностей национальной экономики.

Ключевые слова: конкурентоспособность, рыночная среда, правовое регулирование, нормативно-правовой акт, государственное регулирование.

The basic concept of government regulation and its components. Attention is paid to the ratio of state policy and the maintenance of the constitution. Analyzed the possible ways of principles of state regulation on the basis of the main provisions of the constitution. This paper analyzes the problems of the competitive behavior of undertakings providing competitive Ukraine with the peculiarities of the national economy

Key words: competitiveness, market environment, regulation, legal act, regulation.

Питанням вивчення конкурентоспроможності за різними аспектами досліджень приділяється значна увага зарубіжних та вітчизняних науковців, таких як: Портер М., Азов Г.І., Фатхутдінов Р.А., Алсофф И. Г., Пастернак-Таранушенко Г., Рожок В., Целих А.С.; Покропивний С.Ф., Сіваченко І.Ю., Мочерний С.В., Устенко О.А., Чоботаренко С.І., Шепіцена А.О., Петрович И.М., Кіт А.Ф., Хріпач В.Я., Суша Г.З., Онопрієнко Г.К., Косянчук Т.Ф., Лук'янова В.В., Майорова Н.І., Швид В.В. та ін.

Ринкова конкуренція є одним із найважливіших чинників розвитку світової економіки. Без неї не обходиться жодна модель функціонування ринку. Більше того, розвиток конкурентної боротьби, на відміну від багатьох інших економічних процесів, знаходив раніше (протягом щонайменше гроба останніх сторіч) і знаходить зараз широке практичне застосування у зв'язку з намаганням держав із традиційною ринковою економікою регулювати внутрішній ринок, забезпечуючи йому певне конкурентне середовище [1].

Функціонування ринкової економіки в Україні, за умов загострення економічної кризи, вимагає розробки дієвих механізмів підтримки суб'єктів господарювання та сприяння їх розвитку.

На сучасному етапі розвитку економіки існує цілий ряд проблем, що ускладнює процес формування та розробки механізму оцінки та забезпечення конкурентоспроможності підприємств. Так, потребують удосконалення та розвитку теоретико-концептуальні аспекти дослідження конкурентоспроможності підприємств, стан їх нормативно-законодавчої підтримки як на рівні суб'єктів господарювання, так і на рівні Антимонопольного комітету України, рівень інформаційного забезпечення, відповідно до обраних напрямів досліджень тощо.

Основою правового регулювання розвитку підприємств торгівлі є Господарський кодекс України. З метою

розвитку підприємств торгівлі постійно удосконалюється нормативно-правова база щодо правового статусу, організаційних форм торговельної діяльності, права власності, відповідальності суб'єктів господарювання тощо [2, с. 248].

Оцінка та регулювання рівня конкурентоспроможності суб'єкта господарювання безпосередньо залежить від стану нормативно-законодавчої бази щодо забезпечення конкурентних відносин, а саме від наявності Законів України, Указів Президента України, Постанов Кабінету Міністрів, розпоряджень Антимонопольного комітету України, що забезпечує державний захист конкуренції у підприємницькій діяльності та у сфері державних закупівель. Нами досліджено стан законодавчої підтримки формування умов здорової конкуренції, які безпосередньо впливають на рівень конкурентоспроможності окремих суб'єктів господарювання, визначено їх мету та призначення.

Нормативно-правове забезпечення захисту економічної конкуренції та обмеження монополізму спрямоване на встановлення, розвиток і забезпечення торгових та інших чесних звичаїв ведення конкуренції при здійсненні господарської діяльності в умовах ринкових відносин; визначає правові засади підтримки та захисту економічної конкуренції, обмеження монополізму в господарській діяльності і спрямоване на забезпечення ефективного функціонування економіки України на основі розвитку конкурентних відносин.

Регулювання фінансового ринку з боку державних органів включає: грошові, інвестиційні, фондові ринки, ринки цінних паперів тощо. Державне регулювання ринків здійснюється з метою створення правових основ для захисту інтересів споживачів на ринках, правового забезпечення діяльності і розвитку конкурентоспроможності ринків в Україні, забезпечення єдиної державної політики

тощо.

Так, Конституція України ст. 42 (Закон України від 28 червня 1996 року № 254к / 96 – ВР) закріплює принцип державного захисту конкуренції у підприємницькій діяльності.

Закон України «Про захист економічної конкуренції» від 11 січня 2001 року № 2210 – III має наступне призначення:

1) обмеження втручання держави в економічні процеси лише випадками, які дійсно становлять загрозу економічній конкуренції;

2) відкриття широких можливостей для співробітництва АКУ та суб'єктів господарювання;

3) запровадження принципово нових для України механізмів захисту економічної конкуренції;

4) посилення відповідальності за порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

Закон України «Про захист від недобросовісної конкуренції» від 7 червня 1996 року № 236к / 96 – ВР формує правові засади боротьби з недобросовісною конкуренцією.

Заслуговує на увагу, з точки зору об'єкта нашого дослідження, розпорядження Антимонопольного комітету України «Про затвердження Методики визначення монопольного (домінуючого) становища суб'єктів господарювання на ринку» від 5 березня 2002 року № 49 – р.

Дослідження стану, нормативно-законодавчої бази щодо становлення і розвитку конкурентних відносин суб'єктів господарювання та оцінки рівня їх конкурентоспроможності дали змогу встановити окремі недоліки та невідповідності, а саме:

1) встановлено невідповідність нормативно-законодавчої бази щодо захисту економічної конкуренції, дозволу на узгодження дій та концентрацію суб'єктів господарювання;

2) визначено нормативно-законодавчі акти, які недостатньо мірою висвітлюють та регламентують питання конкретизації монопольного (домінуючого) становища суб'єктів господарювання;

3) встановлено відсутність у діючій нормативно-законодавчій базі розпоряджень та методик щодо визначення конкурентоспроможності окремих суб'єктів господарювання по галузі.

Заслуговує на увагу друга, запропонована вище, невідповідність розпорядження Антимонопольного комітету України «Про затвердження Методики визначення монопольного (домінуючого) становища суб'єктів господарювання на ринку» від 5 березня 2002 року № 49-р. У розпорядженні недостатньо мірою висвітлюють та регламентують питання визначення монопольного (домінуючого) становища окремих суб'єктів господарювання з урахуванням їх особливостей. Згідно статтею 12 Закону України «Про захист економічної конкуренції», монопольним (домінуючим) становище суб'єкта господарювання вважається у випадках:

1) коли на ринку немає жодного конкурента;

2) коли суб'єкт господарювання не зазнає значної конкуренції внаслідок обмеженості можливостей доступу інших суб'єктів господарювання щодо закупівлі сировини, матеріалів та збуту товарів, наявності бар'єрів для доступу на ринок інших суб'єктів господарювання, наявності пільг чи інших обставин;

3) коли частка суб'єкта господарювання на ринку перевищує 35 відсотків, якщо він не доведе, що зазнає значної конкуренції;

4) за умови, коли сукупна частка не більше ніж трьох суб'єктів господарювання, яким на одному ринку належать найбільші частки на ринку, перевищує 50 відсотків;

5) за умови, коли сукупна частка не більше ніж п'яти суб'єктів господарювання, яким на одному ринку належать найбільші частки на ринку, перевищує 70 відсотків.

Не дивлячись на те, що за Методикою (див. п. 3) передбачені різні об'єкти аналізу (суб'єкт господарювання,

група суб'єктів господарювання тощо), але при тому обумовлено загальноприйнятий порядок дій (див. п.2) щодо визначення монопольного (домінуючого) становища суб'єкту господарювання без урахування окремих особливостей. Доцільно наголосити, що у Методичі визначення монопольного (домінуючого) становища не враховані згадані вище різновиди монопольного (домінуючого) становища і особливості розрахунку яких відповідно не відображено в запропонованих формулах, розрахунках і показниках методики.

Наступною значною проблемою є стан інформаційного забезпечення оцінки та регулювання рівня конкурентоспроможності суб'єктів господарювання. Відсутність єдиної системи показників робить неможливим їх відображення у звітності підприємства.

Зробимо висновки щодо процесу визначення порушень умов економічної конкуренції та заходів мінімізації негативного впливу процесу монополізації, і встановимо такі недоліки:

1) нормативно-правове регулювання розвитку економічної конкуренції не передбачає законодавчих актів, що регламентують діяльність постійно діючих систем аналізу та моніторингу на рівні територіальних відділень АКУ;

2) на рівні територіальних відділень АКУ відсутні аналітичні відділи, відділи контролю та діагностики щодо дослідження діяльності суб'єктів господарювання за умов порушень економічної конкуренції;

3) на рівні органів АКУ відсутня будь-яка звітність, або інша постійна (періодична) інформація стосовно відображення стану, зумовленого процесом монополізації окремих галузей економіки, як на рівні держави, так і на рівні суб'єктів господарювання.

Результатом усунення вказаних недоліків буде:

1) своєчасно встановити можливі напрямки виникнення ризиків, що обумовлені розвитком конкурентних відносин та підвищенням рівня конкурентоспроможності окремих суб'єктів господарювання;

2) оцінити, прогнозувати та зменшити наслідки негативного впливу процесу монополізації на стан суб'єктів господарювання;

3) здійснити постійно діючу систему обліку порушень конкурентного законодавства та наслідків, що з ними пов'язані;

4) на законодавчому рівні організувати систему обліку відшкодування негативних наслідків, та ціленаправленого використання коштів, пов'язаних з втратами на рівні суб'єктів господарювання, з безпосередньою користю для останніх;

5) визначити прогнозовані втрати на рівні підприємств та здійснити їх облік за умов порушень економічної конкуренції та об'єктивного процесу монополізації.

Дослідження наповненості окремих сторінок веб-сайтів щодо антимонопольної та конкурентної політики в Україні і їх порівняння з аналогічною інформацією Російської Федерації та США дало змогу, на нашу думку, відзначити її достатньо високий рівень та визначити певні шляхи його удосконалення та розвитку на рівні Територіальних відділень АКУ за такими напрямками:

1) постійне дослідження та інспектування діяльності територіальних відділень Антимонопольного комітету України у розрізі моніторингу діяльності підприємств окремих галузей та підтримка зворотного зв'язку між ними;

2) виявлення, вивчення та оцінка тенденцій існуючих товарних ринків з метою прогнозування їх стану на перспективу на рівні певних галузей;

3) оцінка, діагностика та аналіз рівня конкурентоспроможності окремих суб'єктів господарювання в галузях їх функціонування;

4) оцінка виникнення, розвитку та впливу кризових ситуацій на стан конкурентного середовища певних галузей

та на рівень конкурентоспроможності певних суб'єктів господарювання;

5) аналіз та діагностика стану окремих монополістів і оцінка їх впливу на конкурентоспроможність підприємств даної галузі у перспективі;

6) дослідження міжнародної практики діяльності антимонопольних органів та оцінка можливості її використання з метою удосконалення вітчизняного досвіду щодо визначення рівня конкурентоспроможності окремих підприємств.

Удосконалення web-сайтів територіальних відділень АКУ дасть можливість підняти на більш високий рівень роботу відділів оперативного контролю і діагностики та підвищити їх потенційні перспективи щодо моніторингу рівнів конкурентоспроможності окремих суб'єктів господарювання у такому розрізі:

1) підвищити ефективність роботи аналітиків щодо обробки запитів, контролю конкурентного середовища та ін.;

2) підсилити якість контролю за потенційними джерелами виникнення ризиків щодо погіршення рівнів конкурентоспроможності суб'єктів господарювання;

3) оцінити та проаналізувати існуючі загрози виникнення ризиків і діагностувати перспективи зміни місткості ринку;

4) простежити і спрогнозувати можливість та перспективи монополізації ринку;

5) підвищити оперативність уточнення та узагальнення запитів з метою своєчасної констатації проявів кризових та конфліктних ситуацій як на рівні підприємства, так і на рівні галузі;

6) здійснювати постійний контроль ситуацій з точки зору їх повторюваності та відповідності законодавству;

7) дослідити та оцінити відповідність визначених критеріїв щодо характеристики рівня конкурентоспромож-

ності підприємства встановленим еталонам та пороговим значенням показників відповідних рівнів конкурентоспроможності;

8) контролювати зміни стану конкурентоспроможності окремих підприємств галузі за певний період часу у виділеному діапазоні дат.

Загострення конкурентної боротьби на рівні галузі та проблеми підвищення конкурентоспроможності суб'єктів господарювання вимагає розвитку та удосконалення відповідної інформації на рівні територіальних відділень АКУ, в мережі Інтернет. Наповненість інформаційних потоків, відповідно до вимог часу, дасть можливість:

1) своєчасно задовольнити інформаційні потреби щодо моніторингу рівня конкурентоспроможності окремих суб'єктів господарювання галузі;

2) оперативно прогнозувати перспективи монополізації ринку галузі та запобігти порушенням законодавства;

3) підвищити якість, збільшити обсяг та підсилити актуальність аналітичної інформації щодо оцінки рівнів конкурентоспроможності підприємств [5].

Висновки. Оцінка та регулювання рівня конкурентоспроможності суб'єкта господарювання безпосередньо залежить від стану нормативно-законодавчої бази щодо забезпечення конкурентних відносин. Нормативно-правове забезпечення захисту економічної конкуренції та обмеження монополізму спрямоване на встановлення, розвиток і забезпечення торгових та інших чесних звичаїв ведення конкуренції при здійсненні господарської діяльності в умовах ринкових відносин; визначає правові засади підтримки та захисту економічної конкуренції, обмеження монополізму в господарській діяльності і спрямоване на забезпечення ефективного функціонування економіки України на основі розвитку конкурентних відносин.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://nauchim.org.ua/uchebnaja-literatura/mezhdunarodnaja-jekonomika/378-mizhnarodna-konkurentospromozhnist-konspekt-lekcij.html>.
2. Лупак Р.Л. Економічні основи забезпечення конкурентоспроможності підприємства в умовах ринкових відносин // Наук. Вісник НЛТУУ : зб. наук.-техн. праць – Львів : НЛТУУ. – 2010, вип. 20.6. – С. 248-252.
3. Войнаренко М.П., Рзаєв Г.І. Конкурентоспроможність підприємств: становлення, розвиток, стан нормативно-законодавчої бази // Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. Частина 2. Том 2. – 2011. – № 4. – С. 10-14.
4. Рзаєв Г. І. Проблеми нефункціонування механізму оцінки та регулювання конкурентоспроможності підприємств // Вісник Хмельницького національного університету. – 2009. – № 4. – Т. 2. – С. 239-243.
5. Мезенцева О.М. Методологічні аспекти регулювання розвитку підприємств торгівлі // Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету. Економічні науки. – 2012. – Вип. 22. – Ч. II.